

Mojmír Staško

KROK

OD FUTBALOVÉHO NEBA

Návrat k najpamätnejšiemu zápasu v histórii Spartaka Trnava

NAŠI KRSTNÍ OTCOVIA

JOZEF ADAMEC a SJAAK SWART

Spája ich mnoho a už aj táto kniha...

Sú takmer rovesníci, Sjaak Swart je o zhruba štyri starší. Ich mená boli späté hlavne s klubmi, ktoré sú hlavnými nositeľmi tohto príbehu. Sjaaka Swarta dokonca zdobí prezývka Mister Ajax, Jozef Adamec by mohol mať rovnakú z pohľadu trnavského Spartaka.

Boli veľkými zberateľmi trofejí. Jozef Adamec sa stal sedemkrát majstrom ČSR a ČSSR (1962, 1963, 1968, 1969, 1971, 1972, 1973), štyrikrát vyhral Československý pohár (1961, 1967, 1971, 1975). Sjaak Swart sa stal osemkrát majstrom Holandska (1957, 1960, 1966, 1967, 1968, 1970, 1972, 1973), päťkrát získal Holandský pohár (1961, 1967, 1970, 1971, 1972).

Prispievali k nim množstvom gólov. V lige ich nastrieliť takmer rovnako: Sjaak Swart 175, Jozef Adamec 170. Úspechy žali aj na medzinárodnom poli. Sjaak Swart sa stal trikrát víťazom Európskeho pohára majstrov (EPM), Jozef Adamec sa pýši striebrom z MS 1962.

Za reprezentáciu debutovali v rovnakom roku – Sjaak Swart v júni 1960 proti Mexiku, Jozef Adamec v októbri 1960 paradoxne proti Holandsku. V reprezentáciách strávili zhruba totožné roky. Rodák z Muiderbergu sa s najcennejším dresom lúčil v roku 1972, Jozef Adamec o dva roky neskôr. Ako súper sa stretli niekoľkokrát – v novembri 1966 v Amsterdame v priateľskom zápase Holandsko – ČSR (1:2), v apríli 1969 v dvoch semifinálových zápasoch EPM, v novembri 1971 v priateľskom zápase medzi Ajaxom a Spartakom Trnava v Amsterdame. Podobností by sme našli isto viac. Teší nás, že jedno zo spojení a stretnutí dvoch veľkých osobností európskeho futbalu vytvára táto kniha...

Futbal je krásna hra, najkrajšia zo všetkých.
Aj čitateľom knihy „KROK OD FUTBALOVÉHO NEBA“ želám, aby
precítili tento zážitok.

Jozef Adamec

FUTBAL JE KRÁSNA HRA, NAJKRAJŠIA ZO VŠETKÝCH.
AJ ČITATEĽOM KNIHY „KROK OD FUTBALOVÉHO NEBA“
ŽELÁM, ABY PRECÍTLI TENTO ZÁŽITOK.

22.8.2015

Jozef Adamec

Football is a beautiful game, most beautiful of all.
I wish to all readers of „KROK OD FUTBALOVÉHO NEBA“ this same
experience with this book.

Sjaak Swart

VOETBAL IS MOOI MEEST MOEIE VAN ALLEMAAL
IK WENS DE LEZERS VAN KROK OD FUTBALOVÉHO
NEBA DE ZELFDE ERVARING MET DIT BOEK

22-8-2015

Sjaak Swart

TURBULENTNÝ ÚVOD

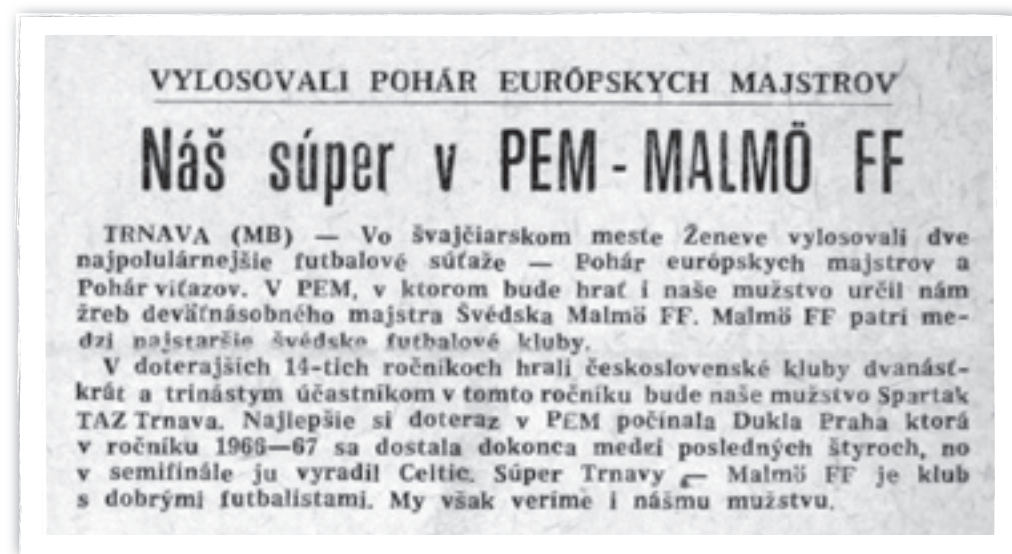
OBSAH

TAKÝ ZÁPAS UŽ V TRNAVE NEBOL...	9
TURBULENTNÝ ÚVOD	11
NA PRVÝ POKUS V SEMIFINÁLE	39
VÝZVA S MENOM AJAX	57
TRNAVSKÉ PEKLO	95
V HLAVNÝCH ÚLOHÁCH...	151
A ČO BOLO ĎALEJ...	205
ČÍSLA, FAKTY, GÓLY...	217

www.sportovelegendy.sk

Bol to zvláštny ročník. Nepokojný už v súvislostiach so žrebovaním 1. kola Európskeho pohára majstrov. Ešte pred ním odstúpil zo súťaže majster Albánska, dôvodom bola reorganizácia jeho ligy a naskočenie na jej nový kalendár. Žrebovanie prebehlo 10. júla 1968 a proti sebe postavilo niektoré zaujímavé dvojice. V Bulharsku sa tešili na to, ako si PFK Levski Sofia trífne na AC Miláno, do Budapešti zas mal za Ferencvárošom pricestovať Celtic Glasgow. Dynamo Kyjev malo vyzvať FC Zürich, Steaua Bukurešť sa mala stretnúť s AB Kodaň, Ruch Chorzow s francúzskym AS Saint Etienne a Spartak Trnava so švédskym Malmö FF. Bol známy aj termín prvého zápasu v Trnave, Švédi sa tu mali predstaviť 18. septembra 1968. Niektorí si už aj zaspomínali, že švédsky klub už raz v Trnave hral – v marci 1948 absolvoval menšie turné po Slovensku. Hral aj v Trnave, ktorá proti nemu nastúpila s Antonom Malatinským ako hrajúcim trénerom v útoku a prehral 0:3. Koľko dostanú Švédi teraz? Veľkým paradoxom je, že desať dní po žrebe EPM hralo Malmö zápas na Slovensku. Spolu s Wiener Sportclub, Hamburgom a Slovanom Bratislava sa totiž švédsky zástupca ocitol v skupine B3 letného Interpohára. V Bratislave sa predstavil 20. júla 1968 a nad Slovanom zvíťazil prekvapujúco 1:0. Ibaže, politika všetko zmenila. O pár týždňov sa ľudia v ČSSR prebudili do krutého rána, a to, čo sa stalo, ovplyvňovalo aj futbal. V Trnave kvôli tomu a zákazu zhromažďovania Červena zvezda Belehrad neodohrala prvý zápas finále Stredoeurópskeho pohára. A udalosti sa

odrazili aj na Európskom pohári majstrov. Členské zväzy niektorých západných krajín začali dávať UEFA najavo, že nebudú ochotné cestovať do krajín východného bloku na protest proti obsadeniu Československa vojskami Varšavskej zmluvy 21. augusta 1968. UEFA preto po mimoriadnom zasadnutí svojho výkonného výboru 30. augusta 1968 vyšla kvôli obave z politického bojkotu s návrhom, že pri prežrebovaní 1. kola budú kluby rozdelené podľa teritoriálnej schémy. Kluby zo socialistického bloku sa tak mali stretnúť medzi sebou, kluby zo Západu a juhu zas medzi sebou. Nový žreb skutočne proti sebe postavil dvojice Ruch Chorzow – Dynamo Kyjev, Levski – Ferencvároš, Steaua – Spartak Trnava, CZ Belehrad – FC Carl Zeiss Jena.

Stiahnuté prihlášky

To sa zväzom niektorých socialistických krajín nepozdávalo, médiá v nich začali s kampanou proti spomínanému kroku. Ibaže, po tom, čo v Pohári veľtržných miest dánsky BK Kodaň odmietol vycestovať do NDR a nastúpiť proti Lokomotivu Lipsko, vystúpil 9. septembra 1968 s razantným prejavom vtedajší šéf UEFA Gustav Wiederkehr. „**Druhý žreb jednoducho ostane v platnosti!**“, razantne prehlásil Švajčiar. Kým UEFA diskvalifikovala BK Kodaň, na východe sa rozohrala iná hra... „**S ohľadom na opakované flagrntné porušenie článku 2 Ústavy Európskej futbalovej únie (UEFA) a Medzinárodnej federácie futbalových federácií (FIFA) a nechutnom rozhodnutí o „prekreslení“ európskych futbalových súťaží, čo nie je nič iné ako pokus zatiahnuť reakčné politické tendencie do medzinárodného športu, Futbalová federácia ZSSR a športová verejnosť Sovietskeho zväzu vyjadrujú svoj dôrazný protest, a vyhlasujú, že sovietske futbalové kluby Dynamo Kyjev a Dinamo Moskva sa odmietajú zúčastniť týchto dvoch turnajov. Futbalová federácia ZSSR kladie všetku zodpovednosť za**

dôsledky hanebnému rozhodnutiu UEFA, ktoré nahradilo princípy športovej spolupráce zlovestnými machináciami,“ uviedlo 14. septembra 1968 v otvorenom liste vedenie sovietskeho futbalového zväzu. Dynamo Kyjev a poľský Ruch Chorzow následne na pokyn svojich národných zväzov stiahli prihlášky, to isté urobil Ferencvároš Budapešť. Nasledoval ich východonemecký majster FC Carl Zeiss Jena, ktorý bol prižrebovaný Crvanej zvezde Belehrad. Okrem majstra Juhoslávie nakoniec ostali v súťaži majstri Rumunska a ČSSR, ktorí sa po prežrebovaní 1. kola stretli medzi sebou. V Trnave z toho bolo menšie sklamanie, odhadovalo sa, že cez majstra Švédska by sa ďalej postupovalo ľahšie.

SPOMIENKY PO ROKOCH

STANISLAV JARÁBEK, vtedy stopér Spartaka Trnava

„Švédske Malmö bolo priateľnejšie ako prežrebovaná Steaua. Inak, keď sme ho ešte mali nažrebované, hrali sme priateľský zápas v Martine a Švédi hrali v ten istý deň v Bratislave proti Slovanu. V Martine sme mali hrať o piatej a žiadali sme domácich, aby sa to hralo o tretej. Chceli sme stihnúť stretnutie v Bratislave, aby sme si mohli Malmö pozrieť. Išli sme autami. Stala sa však taká vec, že z piatich, na ktorých sme boli, sa tri dostali do hromadnej havárie v Svinnej pri Trenčíne ešte smerom na Martin. Do Bratislavy sa nakoniec nedostal nikto, Malmö a jeho zápas proti Slovanu sme nevideli. Naháňali sme sa zbytočne, a to dvojnásobne doslovne. Aj tak sa to nakoniec prežrebovalo a UEFA dohliadala na to, aby komunistické tímy hrali proti sebe.“

JÁN HUCKO, vtedy tréner Spartaka Trnava

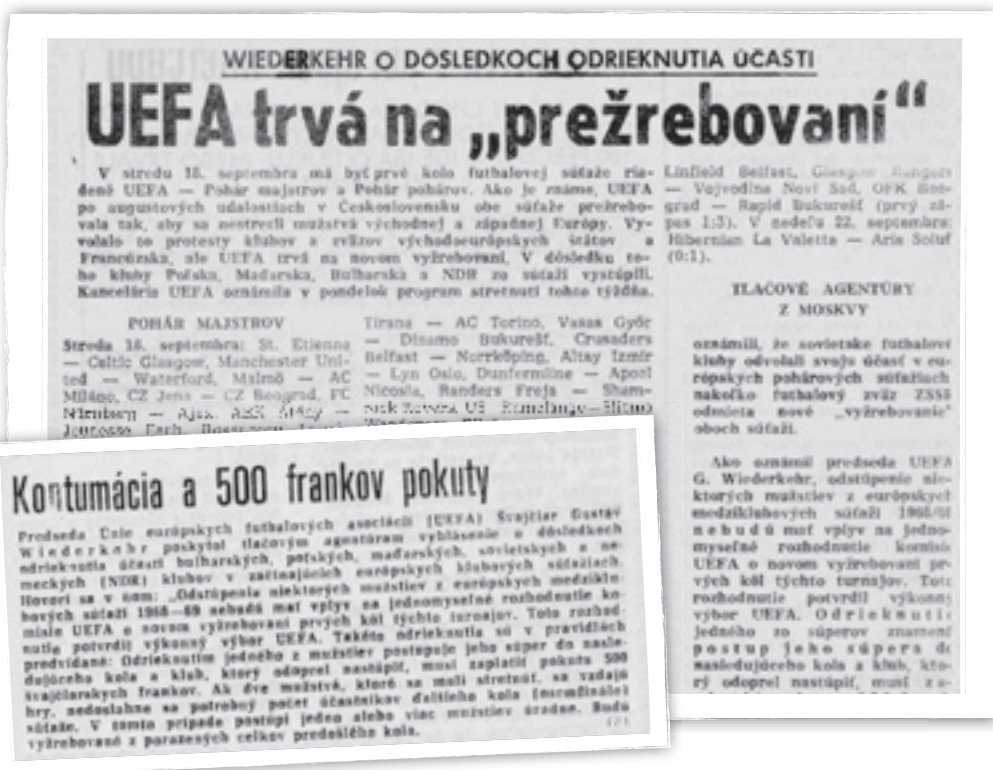
„V Martine sme mali začať o piatej, telefonicky sme dohodli jeho posun na tretiu. Plán bol, že zápas odohráme a budeme mať dost času na presun do Bratislavy, kde Malmö nastupovalo večer. Nepodarilo sa nám to... Vo Svinnej, už smerom na Martin, sa Pepo Geryk niekam zakukal, nestihol zabrzdiť a buchol do predchádzajúceho auta. Skončilo to tak, že v zrážke sa ocitli až tri naše autá. Nechali sme tam jedno, ktoré bolo nepojazdné, keďže malo prerazený chladič. Popresadali sme do pojazdnych a išli sme ďalej, to auto sme brali cestou späť už opravené – boli tam ochotní ľudia... Nakoniec sa ale aj tak nehralo o tretej, lebo, hoci my sme to stihli, Martinčania sa začali krútiť, že oni ešte nemajú všetkých hráčov. A tak sa začalo o piatej a Malmö sme nestihali.“

JOZEF ADAMEC, vtedy útočník Spartaka Trnava

„Chceli sme vidieť Malmö, pretože veľa príležitostí na to, aby sme si mohli obzrieť švédske tímy, nebolo. To neboli maďarské tímy, s ktorými sme hrávali často. A naraz nám hrá 45 kilometrov od nás náš budúci súper? Ibaže, ten zápas v Martine bol už vyjednaný a vraj sa s ním nedalo nič robiť.“

VOJTECH VARADIN, vtedy obranca Spartaka Trnava

„Ja som pri tej havárii sedel v aute s Dušanom Kabátom, ktorý šoféroval. Paradoxom bolo to, že naše auto sa potom ocitlo ešte v jednom probléme, hoci nakoniec pre nás problémom nebol. Dušan išiel dosť rýchlo, motal sa pred nami nejaký cyklista, ktorý zišiel z cesty do kukuričného poľa a už sme len videli, ako sa mihajú vršky kukurice, ako v nej išiel...“

Politická záležitosť

Samozrejme, že úroveň súťaže táto situácia ovplyvnila, hoci Dynamo Kyjev ešte nemalo kvalitu svojich nástupcov v 70. rokoch a Ruch Chorzow s Jenou by sa pravdepodobne lúčili v prvých kolách. Za najväčšiu kvalitatívnu absenciu bola všeobecne prijímaná neúčast' Ferencvárošu Budapešť. Populárny maďarský klub bol v ročníku 1967/1968 až vo finále Pohára veľtržných miest, predchodcu Pohára UEFA, v ktorom podľahol anglickému Leedsu United, keď v Anglicku prehral 0:1 a doma remizoval 0:0. Maďari mali silný káder, v bráne bol známy István Géci, v obrane 2 – násobný olympijský víťaz Dezső Novák, v strede poľa výborný záložník a neskôr hviezda Ajaxu a Dortmundu Zoltán Varga, potom Gyula Rákosi, v útoku účastník MS 1958, 1962 a 1966 Máté Fenyvesi a predovšetkým slávny Florian Albert, držiteľ Zlatej lopty za rok 1967. Tento káder mohol pomýšľať minimálne na semifinále – ak nie na viac... Inak, po rokoch vyšlo najavo, že vedenie Ferencvároša prihlášku nestáhovalo dobrovoľne a s nadšením. Diktát prišiel z vedenia maďarskej komunistckej strany, ktoré odporúčalo nasledovať príklad súdruhov zo ZSSR... Chudák Dr. Václav Jíra, československý člen Výkonného výboru UEFA, sa zas v novinách krútil ako kolotoč. Alebo presnejšie – vykrúcal... Nemohol prstom ukázať ani na UEFA, ani na súdruhov z Moskvy, Varšavy či Berlína...

Nové pravidlá

UEFA do ročníka 1968/1969 zaviedla vo svojich klubových súťažiach nové pravidlá. Bolo povolené striedať v každom zápase dvoch hráčov. Gól dosiahnutý na ihrisku súpera mal v princípe hodnotu dvoch – vo forme, ako ju poznáme teraz. Európska federácia ho pokusne zaviedla už do 1. kola EPM v ročníku 1967/1968, o rok neskôr ho už rozšírila na všetky kolá. Pravda, s dodatkom, že toto pravidlo sa už netýka predĺženia, čo sa neskôr tiež zmenilo. UEFA určila, že medzi prvými a odvetnými zápasmi má byť maximálne trojtýždňová prestávka a odporúčala, že zápasy by sa mali hrať v stredu. Na rozdiel od prechádzajúcich rokov, keď termíny zápasov nechávala na dohodu klubov, ich teraz určovala ona. Posledné pravidlo však mohlo byť s jej súhlasom po dohode oboch klubov predsa len pozmenené – už vtedy sa k slovu hlásili televízie a trebárs Briti operovali tým, že u nich budú diváci zvedaví aj na Manchester City, aj na Celtic Glasgow. To ešte netušili, že Manchester City im ich problém vyrieši veľmi skoro a že ani Celtic Glasgow svoje ambície nenaplní... Zatiaľ sa uspokojili s tým, že Manchester City hral 18. septembra 1968 svoj prvý zápas doma, kým Celtic vonku a 2. októbra 1968 sa garde obrátilo.

Prekvapenie na účet Citizens

Veľkým prekvapením 1. kola bolo vyradenie práve anglického majstra Manchestru City tureckým Fenerbahce Istanbul. Kouč Citizens Malcolm Allison pritom už v máji 1968, hneď po zisku titulu, vyhlasoval, že jeho tím „ukáže tým desivým zbabelcom z Európy, ako sa hrá futbal.“ Turecký klubový futbal vtedy na mape európskeho futbalu napíňal skôr pozíciu komparzistov, očakávalo sa akurát to, čo v Manchestri dostanú Istan-

Obrovské prekvapenie 1. kola ospevovali turecké noviny, v tomto prípade denník Hürriyet.

bulčania štyri či päť gólov. Remizovali 0:0, keď Manchester City pozahadzoval poltucet šancí. V búrlivej odvete Angličania dali prvý gól Anthonym Colemanom už v 11. minúte a hoci Abdullah Cevrim v 48. minúte vyrovnal, pravidlo o góle dosiahnutom na ihrisku súperu ich posúvalo ďalej. Avšak nadšene hrajúci Turci v 76. minúte otočili skóre vo svoj prospech, keď skóroval Ögün Altıparmak! Po záverečnom hvizde tureckí fanúšikovia zaplavili ihrisko a Angličania radšej zutekali do šatní...

Diabolský Denis Law

Čiastočne sa trápil Celtic Glasgow v súbojoch s francúzskym Saint Etienne. U súperu prehral prekvapujúco 0:2, keď mohol inkasovať aj viac. V odvete bol výsledok na vážkach do 44. minúty, keď skóroval z penalty Thomas Gemmell. V 2. polčase už Kelti ovládli ihrisko, pridali tri góly a zaslúžene postupovali ďalej. Inde to už bolo v duchu papierových prognóz aj pokiaľ išlo o výsledky. Obhajca trofeje Manchester United rozstrieľal írsky Waterford, diabolský Denis Law dal v prvom zápase tri góly, v druhom štyri a prakticky už nimi sa stal najlepším strelcom ročníka EPM. Real Madrid sa pohral s cyperským majstrom, Benfica s islandským, hoci hráči Valuru oslavovali domácu bezgólovú remízu proti Eusebiovi a spol. ako víťazstvo. Zaujímavý bol súboj západonemeckého majstra, 1. FC Norimberg, s ambicióznym Ajaxom Amsterdam. Doma Bavori pred 54 000 divákmi remizovali 1:1, keď ich od víťazstva delilo desať minút. S výsledkom v Norimbergu bolo spokojných aj tam osobne prítomných 6000 fanúšikov Ajaxu. V Amsterdame už FCN pred 63 000 divákmi od začiatku ťahal za kratší koniec a prehral 0:4. **„Môžeme poraziť každého, okrem AC Miláno,“** povedal po postupe prorocké slová útočník Ajaxu Piet Keizer.

Švédi z Malmö, ktorí mali byť pôvodne súperom Trnavy, podali v prvom zápase heroický výkon práve proti hviezdnemu AC Miláno a zdolali ho doma 2:1. Vyhrávali pritom 2:0, Gianni Rivera – spolu s Giovannim Trapattonim jediný pamätník klubového triumfu v EPM v roku 1963 – znižoval... V odvete už milánski „rossoneri“ boli pánmi trávniku a zvíťazili 4:1.

Sebavedomá Steaua

V stredu 18. septembra 1968 sa Trnavčania predstavili v Bukurešti. Poriadne zneisteni, lebo tlačové agentúry si zrazu začali posúvať správu, že sa opäť niečo zmenilo, a tak bude mať zápas len charakter priateľského. Potom bol z toho opäť regulárny duel 1. kola EPM. Steaua si v ňom trúfala. Rok predtým vyradila v Pohári víťazov pohárov Austrii Viedeň (2:0, 2:1) a vypadla až so silnou Valenciou (1:0, 0:3). Mala stabilizovaný káder, množstvo reprezentantov – za Rumunsko viac či menej štartov nazbierali brankár Carol Haidu, obrancovia Dumitru Nicolae, Emmerich Jenei, Vasile Negrea, Gheorghe Cristache, Lajos Satmareanu, stredopolári Dumitru Dumitriu, Dumitru Popescu, Sorin Avram, Iosif

Steaua Bukurešť – súper trnavského Spartaka v 1. kole EPM 1968/ 1969.

Vigu i útočníci Nicolae Pantea, Gheorghe Tataru a Anghel Iordanescu, neskôr známy tréner (o. i. Rumunska na MS 1994 s jeho semifinálovou účasťou...), ktorý však proti Spartaku kvôli zdravotným dôvodom nenastúpil. Steaua mala ostrieľaného a sebavedomého trénera, bol ním Stefan Kovács,

neskôr s pätnástimi získanými trofejami jeden z najúspešnejších trénerov v histórii. Bol to práve on, kto neskôr nahradil Rinusa Michelsa na poste trénera v Ajaxe Amsterdam a získal s ním dve víťazstvá v Európskom pohári majstrov (1972, 1973). Neskôr zas kormidloval reprezentácie Francúzska (1973 – 1975), Rumunska (1976 – 1980), AS Monaco či Panathinaikos. Proti Trnave svojmu tímu veril: **„Rešpektujeme kvality súperu, pretože kto sa stane majstrom v tak futbalovo úspešnej krajine, ako je Československo, musí ich naplňať. Viem, aké kvality majú Adamec, Kuna, Dobias či Jarábek, vieme, ako Trnava pred rokom získala Mitropa Cup a koho cestou k úspechu zdolala. Vieme, že jej sila je v ofenzíve a že to, čo má k dispozícii tréner Ján Hucko pripomína ťažké delostrelectvo. Avšak postúpiť chceme my! Máme kompaktné mužstvo, ktoré sa začalo budovať pred niekoľkými rokmi a v posledných dvoch hrá až na malé výnimky v takmer totožnej zostave. Už zápasy proti francúzskemu Štrasburgu v Pohári víťazov pohárov pred dvomi a tromi rokmi ukazovali progres, rovnako proti Austrii a Valenci. Verím, že teraz prichádza čas tohto mužstva!“**

Správa z Bukurešti: Len priateľský (?)

Včera popoludní telefonoval do Bratislavy na Slovenskú futbalovú sekciu generálny sekretár rumunského futbalového zväzu, ktorý oznámil, že zostrojilo plánované stretnutie EPM Steaua Bukurešť–Spartak Trnava sobota len ako priateľský zápas. S touto novou situáciou sa bude musieť vysporiadať aj naša slovenská futbalová sekcia, pretože súčet našich odíelov v medzinárodných súťažiach sa zmení.

Výstava trnavských futbalistov pricestovala včera popoludní po 25-hodinovej ceste do Bukurešti. Ubytovali sa v hoteli Ambassador. Napriek horúcemu (takmer 30 stupňov) nedoprial tréner Hucko svojim hráčom dlhý odдых. Kým včera absolvovali hrúdi vpre bodový tréning. Vo výpravu chýbajú dvaja študenti Švec a Kabal, ktorí pre granenie ostali doma.

(2)

Stefan Kovács – obával sa trnavského ťažkého delostrelectva...

Horúčava i na trávniku

Hralo sa na štadióne 23. augusta, ktorý u Rumunov naplňal pozíciu národného štadióna a pre domácich bolo veľkým sklamaním, že na tribúny si našlo cestu len 8200 divákov. Bola síce horúčava, teplomer ukazoval 33 stupňov, avšak kvalita oboch tímov predpovedala zaujímavé predstavenie. Aj prišlo. Steaua mala silný nástup, po polhodine vyhrávala po góloch Carola Creiniceanu a Floreu Voineu 2:0. Darilo sa jej najmä v krídelných priestoroch, kde mala rýchlych hráčov. Spartakovcom citeľne chýbal Švec a Kabát, Adamec vpredu bez nich pôsobil osamotene, Hrušeckému v strede poľa sa nedarilo. V 51. minúte dal Constantin z penalty tretí gól. „**Skóre 3:0 sa mi zdalo takmer nepravdepodobné,**“ priznal potom Stefan Kovács. Naopak, dobré šance zahodili Martinkovič a Kravárik. Našťastie, v 75. minúte Ladislav Kuna znížil peknou bombou do šibenice na 1:3, takže Trnavčania cestovali domov s nádejou, že sa s tým dá niečo robiť. „**V Bukurešti bola veľká horúčava a tá urobila svoje. Chýbali nám Švec a Kabát,**

ich neúčast' bola evidentná. Nevzdávame sa. Bolo dobré, že Kuna dokázal dať gól. Ak dáme gól hneď na začiatku zápasu doma, tak postúpime,“ povedal tréner Spartaka Ján Hucko. Tréner Steauy Stefan Kovács, ktorý vtedy vystupoval s porumunčeným menom Stefan Covaci, bol spokojný a jeho sebavedomie evidentne vzrástlo: „**Hrali sme dobre a pritom vieme ešte viac, ako sme ukázali. Vonku sa nám hrá lepšie, takže na naše šance na postup sa teraz pozerám s nádejou.**“ To ešte netušil, že trnavské ťažké delostrelectvo na čele s hlavným kanonierom Adamcom sa mu predvedie v plnej kráse.

Skeptické médiá

Rumunské denníky boli optimistické, československé skeptické. „**Obrovská škoda, že len 8 200 ľudí mohlo vidieť, aké cvičenie predviedol majster Rumunska. Ukázal 60 minút absolútnej nadradenosti nad veľkým mužstvom a vynikajúce momenty. Steaua zvíťazila 3:1, ale zaslúžila si oveľa viac,**“ napísal rumunský denník Sportul Popular. Československé denníky boli kritické k Trnave. „**Výkon Spartaka v prvej polovici zápasu, keď sa prakticky rozhodlo o výsledku celého stretnutia, bol sklamaním. Je otázkou, či v odvete 2. októbra dokáže československý majster zvrátiť dvojgólový náskok súpera,**“ napísala Smena. „**Mužstvu chýbala rýchlosť a čo viac, dynamika i tŕňadostivosť. Pred veľkým, alebo vo veľkom obdĺžniku súpera, v poli nezvyčajne dlho a veľa vozili spartakovci loptu. Aj v taktike boli podstatné chyby, najmä v obrannej,**“ uviedol známy futbalový novinár Ján Novák v Športe. „**Huckovi nevyšla taktika, podľa ktorej mali Trnavčania v dôsledku veľkej horúčavy šetriť sily. Záver ukázal, že mali dosť síl na to, aby hrali celý zápas v tempe. Napokon, v Trnave sa od premiéry Malatinského pomalý futbal nehrá,**“ pridali svoj postreh Roľnícke noviny. „**To, čo premárnili Martinkovič s Kravárikom, by sa ligovým hráčom stávať nemalo,**“ napísal Trnavský hlas. Denník Práca uviedol päť bodov, ktoré vraj zapríčinili prehru Trnavy – svoje šance nevyužívala, v ofenzíve hrala „**dosť rozhárane a nedôrazne**“, tempo, ktoré „**Trnavčania udávali, ešte nebolo to pravé ligové, na aké sme boli u nich zvyknutí.**“ Práca kritizovala aj obranu Spartaka, vraj „**dožičila súperovi priveľa priestoru na manévrovanie a pokoja pri streľbe, pričom ani Geryk nezachytil v najlepšej forme.**“ Posledným bodom, na ktorý denník upozornil, bola spolupráca obrany a stredy poľa s útokom, ktorý „**nedokázali zásobovať loptami.**“ Rudé Právo bolo zmierlivejšie a dodávalo aj to, že podmienky pred vstupom do prestížnej súťaže boli aj kvôli politickému ovzdušiu pre Spartak predsa len iné: „**Vystúpenie trnavského mužstva v Bukurešti v 1. kole PEM bolo pre 8 000 divákov do určitej miery sklamaním, aj keď jeho hru nepochybne ovplyvnila nenormálna situácia v príprave, 33 – stupňová horúčava počas zápasu a v neposlednom rade fakt, že o uskutočnení zápasu sa rozhodlo iba niekoľko hodín pred úvodným hvizdom gréckeho rozhodcu Christosa Mihasa.**“

SPOMIENKY PO ROKOCH

KAMIL MAJERNÍK, vtedy obranca Spartaka Trnava

„Steaua bola taká, aký bol rumunský futbal stále. Tvrdá, nepríjemná, hrala rýchlo, agresívne. V prvom zápase to tak aj dopadlo. Aj nás trochu tou hrou zaskočili, rozhodca im čo to odpustil a pardónoval. Ešteže Laco Kuna dal gól za stavu 0:3, čím nám dal nádej. Neviem, či by sme za iných okolností postúpili, pretože takto nám vlastne doma stačilo dať dva góly. Inak, zaujímavosťou bolo, že do Bukurešti sme so sebou brali aj kuchára. Prečo? Lebo Rumunsko bolo pre nás tabu. Nevedeli sme, aké tam budú podmienky, aká strava. O tom kuchárovi som vedel veľa, keďže to bol môj kamarát Jožo Svátek. Išiel nabalený potravinami a kadečím možným. Tam sme bývali vo fantastickom hoteli a Jožo mi potom vravil, že keď tam prišiel do kuchyne, otvoril hubu a zabudol ju zavrieť. On bol obyčajný kuchár v piešťanskej Magnólii a tamto bol superhotel.“

STANISLAV JARÁBEK, vtedy stopér Spartaka Trnava

„Prvé, na čo si spomínam, je obrovská horúčava. Skutočne veľká. Nám sa v nej hralo ťažšie. Rumuni potvrdili povest', akú mali, hoci nič mimoriadne k nej nepridali. Hrali však tvrdo, rýchlo, agresívne. Nás spasil Kunov gól, ktorým znížil skóre zápasu na 1:3. Aj vďaka tomu to bolo v odvetu pre Spartak ľahšie. To sa už ale hralo bezo mňa, keďže som bol na olympiáde v Mexiku.“

ALOJZ FANDEL, vtedy útočník Spartaka Trnava

„Môj otec bol železničiar, mal režijku a ako veľký fanúšik Spartaka ju využíval na cesty na štadióny súperov. Kde sa dalo ísť vlakom, tak tam išiel. A keď sme hrali so Steauou, cestoval aj do Bukurešti. Už neviem, koľko mu to trvalo, ale docestoval. A zakreslil to do mapy – on mal totiž nakreslenú mapu s mestami, v ktorých som hral.“

JÁN HUCKO, vtedy tréner Spartaka Trnava

„V Bukurešti sme odohrali zápas, po ktorom sme mohli skončiť už v 1. kole. Rumuni boli fakt dobrí. Hrali to, čím sú známi celé roky a vlastne až dodnes – tvrdo, rýchlo, agresívne. Prehrávali sme 0:3, Laco Kuna dal gól, ktorý nás zachránil. Vôbec, myslím si, že vtedy bol náročnejší model súťaže. V súčasnosti sa hrá Liga majstrov v skupinovej fáze, takže keď zakopnete, ponúka sa vám šanca na reparát. My sme hrali v štýle play off a opravné termíny neboli.“

Vydarená odvetá

„Hnevá ma, že Adamec už dlho nedal gól. Niečo šípim, že práve proti nám mu tá strelba pôjde...“, povedal po príchode do Trnavy Stefan Kovács. Cítil dobre... „Adamcov hetrik vyradil Rumunov!“, znel titulok denníka Šport po odvetnom zápase. V ňom v stredu 2. októbra 1968 už Rumuni takí srdnatí neboli. Tvrdý štýl hry, ktorý sa od nich očakával, ostal niekde v Bukurešti. Pritom domáci – bez Stanislava Jarábka, ktorý reprezentoval ČSSR na futbalovom turnaji v rámci OH 1968 v Mexiku – hrali zo začiatku tiež opatrnejšie, uvedomovali si, čo by pre nich znamenal inkasovaný gól. Potom sa ale rozbehol vlak menom Jozef Adamec a tromi gólmi zrazil Steauu na kolená. Po záverečnom hvizde vtrhli na trávnik stovky fanúšikov a hráči mali čo robiť, aby sa cez nich predrali.

Jozef Adamec (vľavo) v domácom zápase proti rumunskej Steaue Bukurešť. Strelecky v ňom explodoval, dosiahol jeden z mnohých hetrikov vo svojej kariére.

Ladislav Kuna (vľavo) sa pokúša o únik, obranca Steaue je v strehu.

SPARTAK TRNAVA—STEUA BUKUREŠŤ 4:0 (1:0)

Rumuni zabudli na Adamca

Čo povedal Hucko, Malatinský, Marko, Geryk a ďalší ● Senzačné víťazstvo a postup v najvyššej európskej súťaži ● Spartak TAZ Trnava — STEUA Bukurešť 4:0 (1:0)

Vivat! – Geryk, Adamec a ostatní Spartakovci!

TRNAVA (HL). Jediný 2. októbra 1968 sa vďaka šťastiu presunuli miesta do futbalových anglov. El Spartak TAZ Trnava, ale i do histórie mesta Trnavy. Trnava má teraz túto možnosť v svojej histórii po prvý raz zúčastniť sa majstrov. ČSR. Najvyššej európskej futbalovej súťaži Pohára Európskych majstrov a v druhom zápase o postup do druhého kola majstrov ani nie 40-ročného mesta Trnavy súverénne zdolala podľa rumunského futbalového tímu hľadáce mesto Bukurešť v ktorom hra celá radsa reprezentatív...

Valér Švec sa prebija obranou Rumunov.

Valér Švec vo výskoku v zápase s rumunským majstrom.

Spartak - Steaua 4:0

Na pleciah fanúšikov sa po zápase ocitol Josef Geryk a ktorýsi z divákov ho obdaroval obrovským plyšákom.

Do kabíny doslova utekali. „Prvé zákroky ma nesmierne upokojili. Ja som vždy rád, keď mám v zápase viac roboty. Som v neustálom pohybe a vtedy sa akosi cítim vo svojej koži. Chlapci hrali veľmi dobre. Zo začiatku boli nervózni, lebo sme nesmeli dostať gól,“ hovoril Josef Geryk, ktorý v spomínanom zápase predviedol výborný výkon. Presný výsledok odvety takmer presne trafil lekár tímu MUDr. Jozef Gabura. „Keď sme odchádzali z Bukurešti, vravel som, že vyhráme 4:1. Švec a Kabát pomohli. Vážim si ohromnú chuť hráčov do hry. I tých, ktorí neboli celkom fit. Nebol som celkom nadšený, keď nastupoval Martinkovič. Mal slabšiu chrípku, ale veľmi chcel hrať,“ povedal tímový lekár.

SPOMIENKA PO ROKOCH

JÁN HUCKO, vtedy tréner Spartaka Trnava

„Stefan Kovács bol veľmi priateľský chlapík, neskôr trénerská legenda. Vystupoval skromne, hlásil sa k nám stále, keď sme sa stretli. Mali sme tú možnosť na MS 1970 v Mexiku a aj neskôr. Bol to zábavný, sympatický a vtipný človek. Ovládal niekoľko jazykov na úrovni, vďaka čomu si vedel vo svojich tímoch vytvoriť atmosféru, a to aj na zahraničných štáciach. Aj v Ajaxe. Bol to novátorský typ trénera. Pamätám si, že neskôr v Ajaxe zaviedol tréningy s prekážkovou dráhou. Hráčov tak pobáľal, že medzi sebou súťažili, kto bude lepší. Naberali tak kondíciu, ale i silu, pilovali pohybovú všestrannosť, ktorú potom využívali v zápasoch.“

Realistickí Rumuni

Na prekvapenie, Rumuni sa sklamanie netvárali a netvárali sa tak ani na pozápasovom bankete, ktorý sa uskutočnil v hoteli Karpaty – teda v budove neďaleko štadióna, v ktorej v súčasnosti sídli komerčná banka. „Môžem pogratulovať Trnave k výbornej hre, ukázala to, o čom sme vedeli – veľkú silu v ofenzíve. Výborný výkon predviedol strelec troch gólov Adamec. Sme sklamaní, ale nie my sme boli favoritom týchto dvoch zápasov,“ hovoril tréner Stefan Kovács. Ten už na konci zápasu zabudol aj na to, či mu horí cigareta a nervózne obhrýzal len jej prázdnu špičku. Ocenil Jozefa Adamca. „Práve toho som sa obával, že sa tento čarostrelec vzchopí práve proti nám. Dlh predtým nedával góly a moja predtucha sa naplnila. Lenže aj naši hráči k tomu v druhom polčase prispeli. Niekoľkokrát sa iba prizerali, ako páli a nebránili mu v tom. Avšak, postup Trnavy je zaslužený. Spartak je futbalovo zrelší ako Steaua,“ uznal Stefan Kovács. „Veľmi si cením ohromnú chuť a nasadenie chlapcov v druhom polčase. To viete, cez prestávku nebolo v našej kabíne príliš veselo, chlapci žiaľli za premárnenými šancami. Aj Jožko Adamec nebol nadšený. Povedal som im len toľko, aby boli čo najpokojejší a hrali to, čo vedia. Tú hru, ktorú hrali v druhom polčase v lige s Duklou. Aj touto cestou blahoželám mojim chlapcom k prenikavému úspechu, ďakujem im ako tréner a priaznivec Spartaka. Verím, že ma nesklamú ani v ďalších zápasoch,“ dodal tréner Spartaka Ján Hucko.